

Arrest

nr. 228 563 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. GEENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Oekraïens staatsburger te zijn, geboren en getogen in de stad Makhievka, gelegen in de provincie Donetsk, in de regio Donbas in het oosten van Oekraïne. Na uw studies aan het medisch college begon u als verpleegster te werken in de stedelijke polikliniek. In 1997 of 1998 huwde u een eerste keer met A. V. (...). In 1998 werd jullie dochter M. (...) geboren. In 2003 bent u van hem gescheiden. In 2008 huwde u opnieuw met T. S. (...) (O.V. (...)), een Jordaans staatsburger, en uw huidige echtgenoot. Jullie oudste zoon, S. (...), werd in 2010 geboren. In 2013 kregen jullie nog een dochter, S. (...). Uw echtgenoot werkte in de bouw. Na het uitbreken van het gewapend conflict in de

regio Donbas tussen separatistische groeperingen en het Oekraïense leger, werd ook de stad Makhievka getroffen door zware bombardementen. Omwille van de onveilige situatie besloten uw echtgenoot en u om Oekraïne te verlaten. In augustus 2014 vertrokken jullie met de trein naar Kiev. Van daaruit reisden jullie via Polen verder naar Duitsland waar jullie een asielaanvraag indienden. In Duitsland werkte u ook enige tijd als verpleegster in een ziekenhuis. Uw oudste dochter M. (...) vertrok naar Italië, waar uw moeder al enkele jaren werkte, met de bedoeling om daar te studeren. In 2017 werd jullie zoon J. (...) in Duitsland geboren. Uiteindelijk ontvingen zowel u als uw echtgenoot een negatieve beslissing inzake jullie asielaanvragen. Op 26 maart 2019 werd u samen met uw drie kinderen door de Duitse politie meegenomen en vervolgens met het vliegtuig gerepatriëerd naar Oekraïne. Uw echtgenoot bleef in Duitsland. Na uw aankomst in Kiev reisde u met de trein naar Kharkov. U had ondertussen uw dochter M. (...) in Italië gecontacteerd. Ze stelde voor dat u naar de stad Kramatorsk zou gaan, eveneens gelegen in de provincie Donetsk, maar wel in het gebied dat gecontroleerd wordt door de Oekraïense autoriteiten. Daar werd u onthaald door T. (...), een vriendin van uw dochter. Omdat er geen plaats was in het opvanghuis voor ontheemden in Kramatorsk, zorgde T. (...) ervoor dat u bij een kennis van haar terecht kon die een appartement had in de stad Avdievka. Omdat deze plaats erg dicht bij de frontlijn gelegen was, voelde u zich er niet veilig. Uw kinderen waren ook bang telkens als ze de geluiden hoorden van de beschietingen. Daarom vroeg u T. (...) of u niet ergens anders kon verblijven. T. (...) zorgde ervoor dat u bij haar vriendin N. (...), die een appartement huurde in Kramatorsk, kon verblijven. U was echter niet van plan om in Oekraïne te blijven, omdat uw echtgenoot nog altijd in Europa was. Uw echtgenoot stelde voor dat u naar België zou komen waar jullie dan samen asiel zouden aanvragen. Op 12 augustus 2019 vertrok u vanuit Kiev met het vliegtuig naar België. Op de luchthaven in Zaventem werd tijdens de controle door de grenspolitie vastgesteld dat u SIS-gesignaleerd stond met het oog op weigering van toegang tot het grondgebied en dat u ook onduidelijke verklaringen aflegde aangaande het doel en de omstandigheden van uw verblijf. U kreeg geen toegang tot het grondgebied en werd vervolgens samen met uw drie kinderen overgebracht naar een woning van de Dienst Vreemdelingenzaken in Tubize. Op 13 augustus 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot diende op 23 augustus 2019 eveneens een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 september 2019 nam het Commissariaat-generaal in uw hoofde een beslissing tot verder onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw Oekraïens paspoort, uw geboorteakte voorzien van een Duitse vertaling, uw werkboekje voorzien van een Duitse vertaling, uw huwelijksakte voorzien van een Duitse vertaling, uw diploma met bijlage voorzien van een Duitse vertaling, de geboorteakten van uw drie kinderen, nationaliteitsbewijzen van uw drie kinderen, uw echtscheidingsakte, uw huisboekje, uw sociale zekerheidskaart, allerhande documenten met betrekking tot uw verblijf in Duitsland, vliegtuigtickets, en een USB-stick met verschillende foto's en videofragmenten afkomstig van het internet aangaande de situatie in de regio Donbas en meer specifiek in de stad Makhievka tijdens het gewapend conflict in 2014, enkele video-opnames van uw kinderen na jullie terugkeer in Oekraïne, en foto's van Oekraïense nationalistische symbolen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, §1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Uit de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats die in uw hoofde door de Dienst Vreemdelingenzaken werd genomen, is namelijk gebleken dat u tegenover de grenspolitie op de luchthaven in Zaventem onwaarschijnlijke verklaringen aflegde met betrekking tot uw reismotief.

U verklaarde dat u een vriend wilde bezoeken om samen met hem op zoek te gaan naar uw echtgenoot. U wist niet waar uw echtgenoot was. U wist ook niet waar u zou verblijven in België. U was evenmin in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van uw verblijf bleken. U verklaarde in augustus 2014 Oekraïne ontvlucht te zijn omwille van de algemene onveilige situatie in de regio Donbas door het gewapend conflict tussen de separatisten en het Oekraïense leger (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 6, 7, 8). U stelde dat de situatie actueel nog altijd onveilig is in heel de regio Donbas. U verklaarde zeker niet te kunnen terugkeren naar de stad Makhievka, van waar u afkomstig was, omdat deze stad in het gebied ligt dat gecontroleerd wordt door de separatisten. U stelde dat de situatie er onstabiel is en dat u bang bent

voor de veiligheid van uw kinderen. U wist ook niet of uw appartement daar nog wel bewoonbaar was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 10, 11).

Er dient te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan weerhouden worden.

Met betrekking tot uw verwijzing naar de algemene situatie in de regio Donbas, dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er weliswaar militaire incidenten voorkomen in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, maar dat de situatie er over het algemeen kalm blijft, met uitzondering van de zones grenzend aan de "contactlijn" van de strijdende partijen. De informatie geeft ook aan dat het aantal slachtoffers -en a fortiori de burgerslachtoffers- gering blijft. Rekening houdend met voornoemde vaststellingen, en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient vastgesteld te worden dat de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, waar u van afkomstig bent, actueel niet gekenmerkt worden als een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is om aan te nemen dat uw leven of persoon ernstig wordt bedreigd in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde weliswaar niet te kunnen terugkeren naar uw stad Makhievka, die gelegen is in het deel van de provincie Donetsk dat onder de controle staat van de separatisten, wat ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde dat de situatie er erg onstabiel is, dat u bang bent voor de veiligheid van uw kinderen, en dat u niet eens weet of uw appartement daar nog wel bewoonbaar is (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 10, 11). Uit uw verklaringen is echter duidelijk gebleken dat u elders in de provincie Donetsk, namelijk in het deel dat onder de controle staat van het Oekraïense leger, wel degelijk over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. U verklaarde weliswaar een vrees te hebben voor Oekraïense nationalisten en ook voor reacties van medeburgers, omdat er veel haat is tegenover personen die zoals u afkomstig zijn uit de regio die onder controle staat van de separatisten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 5, 9, 10, 11). U kon deze vrees echter niet concreet aannemelijk maken. Behalve dat enkele personen geweigerd hadden om u een woning te verhuren, wat volgens u hiermee te maken zou hebben, verklaarde u verder na uw terugkeer naar Oekraïne met niemand problemen gekend te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 9, 10). Hieruit kan bijgevolg niet afgeleid worden dat er in uw hoofde werkelijk sprake zou zijn van een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees omwille van uw herkomst uit het gebied dat onder controle staat van de separatisten. Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u zich al dan niet elders in Oekraïne kon vestigen, verklaarde u zelf dat dit zeker mogelijk was. U stelde enkel dat het voor u moeilijker zou zijn om Oekraïens te spreken, omdat u enkel Russisch kent, maar u verklaarde dat dit wel zou gaan. U gaf ook aan dat u elders in Oekraïne wel zou kunnen werken als verpleegster, bijvoorbeeld in een ziekenhuis in de stad Kramatorsk, waar u na uw terugkeer naar Oekraïne gedurende ongeveer drie maanden verbleven hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 11). U verklaarde weliswaar dat er geen plaats was voor u en uw kinderen in het opvanghuis voor ontheemden in Kramatorsk en dat u geprobeerd had om een woning te huren, maar dat u verschillende keren geweigerd werd. Niettemin kon u dankzij T. (...), een vriendin van uw dochter M. (...), op verschillende plaatsen bij kennissen van haar verblijven gedurende de periode van vier maanden dat u in Oekraïne was. U stelde dat u aanvankelijk enkele weken in een appartement in de stad Avdievka verbleven hebt, maar dat deze plaats te dicht bij de frontlijn gelegen was en uw kinderen er bang waren van de geluiden van de beschietingen. Daarna verbleef u ongeveer gedurende drie maanden in een appartement in de stad Kramatorsk (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 8, 9). U verklaarde voorts dat u er als ontheemde wel degelijk een uitkering en sociale bijstand kon aanvragen, maar dat u hiervoor geen stappen ondernomen had, omdat u toch al van plan was om zo snel mogelijk opnieuw te vertrekken uit Oekraïne. U bevestigde vervolgens nog een keer dat het voor u en uw kinderen wel mogelijk was om zich in de stad Kramatorsk te vestigen, maar dat u niet van plan was om daar te blijven, omdat uw echtgenoot nog in Europa was (zie persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 12-13).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw Oekraïens paspoort, uw geboorteakte, uw werkboekje voorzien van een Duitse vertaling, uw huwelijksakte voorzien van een Duitse vertaling, de geboorteakten van uw drie kinderen, nationaliteitsbewijzen van uw drie kinderen, uw echtscheidingsakte, uw huisboekje, en uw sociale zekerheidskaart bevatten louter persoonsgegevens van uzelf en uw kinderen alsook gegevens betreffende uw professionele bezigheden, uw huisvesting, en sociale verzekering in Oekraïne die hier niet in twijfel getrokken worden. De verschillende documenten met betrekking tot uw verblijf in Duitsland brengen evenmin enige informatie aan die bovenstaande vaststellingen kan wijzigen. De USB-stick

bevat verschillende foto's en videofragmenten afkomstig van het internet aangaande de situatie in de regio Donbas en meer specifiek in de stad Makhievka tijdens het gewapend conflict in 2014, enkele video-opnames van uw kinderen na jullie terugkeer in Oekraïne waarop volgens uw verklaringen te zien is dat ze tijdens jullie verblijf in Avdievka schrikken van de geluiden van de beschietingen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/09/2019, p. 9), en foto's van Oekraïense nationalistische symbolen. Deze videofragmenten en foto's vermogen evenmin om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

Er dient nog op gewezen te worden dat er in hoofde van uw echtgenoot, T. S. (...) (O.V. (...)), die Jordaans staatsburger is, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privé-leven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen "48 t.e.m. 48/6" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij dat zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt elders in Oekraïne. Zij wijst erop dat het slechts door toedoen is van haar sociaal en familiaal netwerk dat zij erin slaagde huisvesting te voorzien voor zichzelf en haar minderjarige kinderen. Bovendien bleek dat zij niet konden blijven in het appartement dat T. voor hen had voorzien in de stad Avdievka, aangezien dit dicht bij de frontlinie lag. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij informatie d.d. 6 september 2018 over de veiligheidssituatie in de stad Avdievka (bijlage 3). Ook de stad Kramatorsk, waar zij daarna ongeveer drie maanden verbleef, betreft geen veilig en redelijk vestigingsalternatief. Zij kon er slechts met de hulp van een vriendin een onderkomen vinden en het huren van een woning bleek er onmogelijk. Verzoekende partij was dan ook telkens afhankelijk van anderen en dit vormde de reden waarom zij uiteindelijk haar land opnieuw diende te verlaten. Verder wijst verzoekende partij er nog op dat zij wel degelijk geprobeerd heeft om (sociale) bijstand te verkrijgen, nu zij zich aanmeldde in het opvanghuis voor ontheemden in Kramatorsk, doch werd zij geweigerd. Verzoekende partij voegt in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift informatie waaruit moet blijken dat de bestaande mechanismen vanuit de Oekraïense overheid, om ontheemde personen te voorzien van hulp, ontoereikend en ineffectief zijn (bijlage 4).

2.2.3.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat verzoekende partij, die niet kan terugkeren naar haar stad Makhievka, die gelegen is in het deel van de provincie Donetsk dat onder

de controle staat van de separatisten, elders in de provincie Donetsk, namelijk in het deel dat onder de controle staat van het Oekraïense leger, over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Vooreerst meent de Raad dat, rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij, van haar redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij zich elders in de provincie Donetsk zou vestigen, namelijk in het deel dat onder de controle staat van het Oekraïense leger. Zo blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk dat zij zich bijvoorbeeld kan hervestigen in de stad Kramatorsk, waar zij ook reeds gedurende drie maanden verbleef voor haar vertrek uit Oekraïne. Verzoekende partij verklaarde dat zij eventueel zou kunnen werken als verpleegster in een ziekenhuis in de stad Kramatorsk (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 11). Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift benadrukt dat zij geweigerd werd in het opvanghuis voor ontheemden in Kramatorsk, wijst de Raad er evenwel op dat *in casu* verzoekende partij, nadat zij geweigerd werd in het opvanghuis, geenszins verstoken bleef van een onderkomen en dat haar sociaal en familiaal netwerk onmiddellijk voorzag in een verblijfplaats voor verzoekende partij. Dat verzoekende partij voor wat betreft huisvesting afhankelijk was van haar sociaal en familiaal netwerk, neemt niet weg dat zij niettemin beschikte over een onderkomen. Verzoekende partij toont op geen enkele manier aan dat zij bij een terugkeer naar Oekraïne voor ondersteuning niet opnieuw beroep zou kunnen doen op haar sociaal en/of familiaal netwerk. Verder blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij wel degelijk hulp kon verkrijgen in de vorm van een uitkering doch dat zij hiertoe geen stappen heeft ondernomen omdat zij toch al van plan was om zo snel mogelijk opnieuw te vertrekken uit Oekraïne (notities CGVS, p. 12-13). Voorts onderstreept de Raad nog dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal zelf bevestigde dat het voor haar en haar kinderen inderdaad mogelijk was om zich in de stad Kramatorsk te vestigen, en dat zij er louter vertrokken was omdat haar echtgenoot nog in Europa was (notities CGVS d.d. 06/09/2019, p. 13). Wat betreft ten slotte nog de verwijzing van verzoekende partij naar informatie waaruit moet blijken dat de bestaande mechanismen vanuit de Oekraïense overheid, om ontheemde personen te voorzien van hulp, ontoereikend en ineffectief zijn (bijlage 4 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat deze informatie, die algemeen van aard is, niet volstaat om afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen waaruit blijkt dat, rekening houdende met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij, van haar redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij zich elders in de provincie Donetsk zou vestigen.

Daarnaast wijst de Raad er nog op dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 12, landeninformatie, deel 1) blijkt dat er weliswaar militaire incidenten voorkomen in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, maar dat de situatie er over het algemeen kalm blijft, met uitzondering van de zones grenzend aan de "contactlijn" van de strijdende partijen. De informatie geeft ook aan dat het aantal slachtoffers – en *a fortiori* de burgerslachtoffers – gering blijft. Rekening houdend met voormelde vaststellingen, dient derhalve te worden vastgesteld dat de situatie in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk actueel niet van die aard is dat er voor burgers een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift informatie voegt omtrent de veiligheidssituatie in de stad Avdievka (bijlage 3), stelt de Raad vast dat deze informatie in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop verwerende partij zich baseert, nu de stad Avdievka immers dicht bij de "contactlijn" van de strijdende partijen ligt. De Raad benadrukt evenwel dat hierboven werd vastgesteld dat verzoekende partij zich bijvoorbeeld kan hervestigen in een stad als Kramatorsk die verder van de frontlijn gelegen is.

De Raad besluit dat verzoekende partij beschikt over een veilig en redelijk vestigingsalternatief elders in de provincie Donetsk, namelijk in het deel dat onder de controle staat van het Oekraïense leger.

2.2.4. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt elders in de provincie Donetsk, namelijk in het deel dat onder de controle staat van het Oekraïense leger. Er dient dan ook te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij

neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 6 september 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt elders in de provincie Donetsk, namelijk in het deel dat onder de controle staat van het Oekraïense leger, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT